

V?c C-401/06

Komise Evropských spole?enství

v.

Spolková republika N?mecko

„Nespln?ní povinnosti státem – Dan? – Šestá sm?rnice o DPH – Poskytování služeb – Správce záv?ti – Místo poskytování služeb – ?lánek 9 odst. 1 a odst. 2 písm. e)“

Stanovisko generálního advokáta Y. Bota p?ednesené dne 13. září 2007

Rozsudek Soudního dvora (t?etího senátu) ze dne 6. prosince 2007

Shrnutí rozsudku

Da?ová ustanovení – Harmonizace právních p?edpis? – Dan? z obratu – Spole?ný systém dan? z p?ídané hodnoty – Poskytování služeb – Ur?ení místa rozhodného pro vznik da?ové povinnosti

(Sm?rnice Rady 77/388, ?l. 9 odst. 2, písm. e) t?etí odrážka)

Ustanovení šesté sm?rnice 77/388 o harmonizaci právních p?edpis? ?lenských stát? týkajících se daní z obratu neporušuje ?lenský stát, který ponechá v platnosti právní p?edpisy, podle kterých musí být jako místo poskytování služeb ze strany správce záv?ti ur?eno místo, kde poskytovatel služeb vykonává svou ?innost. Na službu poskytovanou správcem záv?ti se totiž nevztahuje ?l. 9 odst. 2 písm. e) t?etí odrážka šesté sm?rnice, jelikož tato služba má zvláštní povahu, která ji odlišuje od služeb p?evážn? a obvykle zajiš?ovaných advokátem, jejichž cílem je zastupování a obrana zájm? ur?ité osoby, a nikoliv uplat?ování jasn? projevené v?le. Stejn? tak nemohou být služby poskytované správcem záv?ti a advokátem považovány za podobné, jelikož nemají stejný cíl. Zatímco totiž správce záv?ti ve v?tšin? p?ípad? provádí ohodnocení a rozd?lení majetku z?stavitele ve prosp?ch oprávn?ných osob, jež jsou p?íjemci pln?ní, a n?kdy, zejména v rámci správy majetku nezletilých d?tí, ochranu a rozmnožování tohoto majetku, služby poskytované advokátem mají p?edevším za cíl prosazení právního nároku.

(viz body 36–37, 39–40, 42)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (t?etího senátu)

6. prosince 2007(*)

„Nespln?ní povinnosti státem – Dan? – Šestá sm?rnice o DPH – Poskytování služeb – Správce záv?ti – Místo poskytování služeb – ?lánek 9 odst. 1 a odst. 2 písm. e)“

Ve věci C-401/06,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 26. září 2006,

Komise Evropských společenství, zastoupená D. Triantafyllouem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyní,

proti

Spolkové republice Německo, zastoupené M. Lummou, jako zmocněncem,

žalované,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, P. Lindh a A. Arabadžev (zpravodaj), soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, zástupce vedoucího kanceláře,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. září 2007,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Spolková republika Německo tím, že neurčila místo poskytování služeb ze strany správce závěti v souladu s čl. 9 odst. 2 písm. e) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Úč. vst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice“), jsou-li služby poskytovány zákazníkům usazeným mimo Evropské společenství nebo osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, ale nikoliv ve stejném státě jako dodavatel, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z tohoto ustanovení šesté směrnice.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

2 Podle čl. 2 odst. 1 šesté směrnice je předmětem daní z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) poskytování služeb za „protiplnění uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková“.

3 ?lánek 9 odst. 1 šesté sm?rnice stanoví, že „[z]a místo poskytování služby se považuje místo, kde má poskytovatel sídlo své hospodá?ské ?innosti nebo stálou provozovnu, z níž službu poskytuje [...]“.

4 ?lánek 9 odst. 2 písm. e) t?etí odrážka této sm?rnice však up?es?uje:

„e) za místo poskytování následujících služeb, jsou-li poskytovány zákazník?m usazeným mimo Spole?enství, nebo osobám povinným k dani usazeným ve Spole?enství, ale nikoliv ve stejné zemi jako dodavatel, se považuje místo, kde má zákazník sídlo své hospodá?ské ?innosti nebo stálou provozovnu, pro kterou je služba poskytována, a nemá-li takové úst?edí ?i provozovnu, místo, kde má trvalé bydlišt?, pop?ípad? místo, kde se obvykle zdržuje:

[...]

– služby poradc?, technik?, poradenských organizací, advokát?, ú?etních a další podobné služby, jakož i zpracování dat a poskytování informací.“

Vnitrostátní právní úprava

5 Ustanovení § 3a zákona o dani z obratu (Umsatzsteuergesetz, dále jen „UStG“) ze dne 26. listopadu 1979 (BGBl. 1979 I, s. 1953), ve zn?ní zákona ze dne 21. února 2005 (BGBl. 2005 I, s. 386), stanoví:

„1. Místem poskytování služeb je místo, kde podnikatel vykonává svou ?innost, s výhradou § 3b a 3f [...]

[...]

3. Jestliže je odb?ratelem jedné z dalších služeb uvedených v odstavci 4 podnik, pak se odchýln? od odstavce 1 považuje poskytnutí služby za uskute?né v míst?, kde odb?ratel vykonává svou ?innost [...]

4. Ve smyslu odstavce 3 se ‚dalšími službami‘ rozumí: [...] další služby poskytované v rámci ?inností advokáta, [...], da?ového poradce [...] a p?edevším poskytování právního, ekonomického a technického poradenství.“

6 Bundesfinanzhof (spolkový finan?ní soud) v tomto ohledu v rozsudku ze dne 5. ?ervna 2003 (V R 25/02, BStBl. 2003 II, s. 734) up?esnil, že § 3a odst. 1 UStG se použije na služby správce záv?ti, zatímco na zvláštní služby poskytované advokátem a da?ovým poradcem se vztahuje § 3a odst. 4 bod 3 UStG.

7 V knize 5 oddílu 3 n?meckého ob?anského zákoníku (Bürgerliches Gesetzbuch, dále jen „BGB“) je v?nována hlava 6 správci záv?ti.

8 Podle § 2221 BGB m?že správce záv?ti požadovat za výkon své funkce p?im??enou náhradu, nerozhodl-li z?stavitel jinak.

Postup p?ed zahájením soudního ?ízení

9 Komise ve své výzv? dopisem ze dne 12. dubna 2005, doru?eným dne 19. dubna 2005, uvedla, že podle ní jsou výše uvedené vnitrostátní da?ové p?edpisy neslu?itelné s ?l. 9 odst. 2 písm. e) t?etí odrážkou šesté sm?rnice, a vyzvala n?mecké orgány k podání jejich vyjád?ení ve lh?t? dvou m?síc? od uvedeného doru?ení. Spolková republika N?mecko odpov?d?la dopisem ze

dne 21. ?ervna 2005, že poskytování služeb správce záv?ti není srovnatelné s poskytováním služeb advokáta a nespadá do p?sobnosti ?l. 9 odst. 2 písm. e) t?etí odrážky šesté sm?rnice.

10 Komise trvala na své analýze, a proto zaslala ?lenskému státu od?vodn?né stanovisko ze dne 13. prosince 2005, doru?ené dne 19. prosince 2005, kterým mu na?idila, aby tomuto stanovisku vyhovo?l ve lh?t? dvou m?síc? od jeho doru?ení. Komise se poté, co Spolková republika N?mecko odmítla uvedenému stanovisku vyhovo?t, rozhodla podat tuto žalobu.

K žalob?

Argumentace ú?astník? ?ízení

11 Komise má za to, že z výše uvedených ustanovení n?meckého práva, jak jsou vykládána vnitrostátními soudy i jak jsou administrativn? uplat?ována, vyplývá, že služby správce záv?ti se považují vždy za poskytované v míst?, kde správce vykonává svou ?innost. Totéž platí podle Komise také v p?ípad?, že tato ?innost je vykonávána advokáty, da?ovými poradci nebo podnikovými revizory. Taková praxe je v rozporu se zn?ním ?l. 9 odst. 2 písm. e) šesté sm?rnice, které považuje místo zákazníka služeb za místo poskytnutí služeb, je-li zákazník usazen mimo Spole?enství nebo mimo stát poskytovatele služeb.

12 Komise p?edevším poukazuje na to, že judikatura Soudního dvora nep?iznává odstavci 1 uvedeného ?lánku 9, který stanoví zásadu ur?ení místa poskytování služeb podle sídla výkonu hospodá?ské ?innosti poskytovatele služeb, v??i odstavci 2 téhož ?lánku žádnou prioritu. Vzhledem k tomu, že uvedený odst. 2 písm. e) nemá povahu výjimky, nesmí být tedy vykládán restriktivn? (viz rozsudek ze dne 15. b?ezna 2001, SPI, C?108/00, Recueil, s. I?2361, bod 17).

13 Komise má za to, že služby poskytované správcem záv?ti náleží k ?ad? služeb, které jsou p?evážn? a obvykle zajiř?ovány advokátem. Pro ú?ely ur?ení, zda se na ?innost správce záv?ti vztahuje odstavec 1, nebo odstavec 2 ?lánku 9 šesté sm?rnice, je t?eba se tedy zam??it nikoli na název povolání toho, kdo dot?ené služby poskytuje, ale na samotnou povahu t?chto služeb. Komise krom toho p?ipomíná, že povolání uvedená v ?l. 9 odst. 2 písm. e) t?etí odrážce šesté sm?rnice jsou uvedena pouze p?íkladmo a že cílem tohoto ustanovení je ve skute?nosti popis kategorií poskytovaných služeb.

14 Podle Komise má správce záv?ti za úkol bránit zájmy mandanta, zastupovat ho a ?eřit konkrétní právní situaci jiných osob. To potvrzuje, že ?innosti advokát? a správce záv?ti se p?ekrývají, aniž by tomu mohla bránit skute?nost, že v rámci výkonu záv?ti jsou hospodá?ské aspekty spojeny s právními aspekty. Hospodá?ská ?innost je totiž také sou?ástí b?žné ?innosti advokát? a vypo?ádání d?dictví není v tomto ohledu výjime?né.

15 Podle Komise nezáleží p?íliš na tom, že služby jsou poskytovány d?dic?m jakožto zákazník?m uvedených služeb, nebo? tyto služby jsou poskytovány s ohledem na v?li z?stavitele.

16 Komise poznamenává, že vývoj povolání advokáta vede ke specializacím, v?etn? N?mecka, a to zejména v d?dickém právu, s advokáty specialisty na d?dické právo („Fachanwalt für Erbrecht“), p?í?emž každá specializace p?edpokládá praktické zkušenosti v dot?ené oblasti a teoretické znalosti použitelné v oblasti specializace.

17 Krom toho Komise podotýká, že po?izovatel záv?ti není nikterak povinen si zvolit specialistu, ale musí zvolit p?edevším osobu, ke které má d?v?ru, p?í?emž toto pouto d?v?ry je charakteristické jak pro vztahy s advokáty obecn?, tak i konkrétn? pro vztahy se správcí záv?ti.

18 Komise nakonec uvádí, že i když pokyny Poradního výboru pro DPH (53. zasedání, konané

ve dnech 4. a 5. listopadu 1997, dokument XXI/97/1.658), podle kterých musí být místo poskytování služeb osobou, která se zabývá vyhledáváním d?dic?, stanoveno v souladu s ?l. 9 odst. 2 písm. e) šesté sm?rnice, nemají závaznou hodnotu, vyjad?ují v projednávaném p?ípad? v?li zákonodárce Spole?enství podrobit osobu, která se zabývá vyhledáváním d?dic?, tomuto ustanovení. Je tedy t?eba se inspirovat pravidly použitelnými v oblasti vyhledávání d?dic? za úelem jejich použití na ?innosti správce záv?ti, bez ohledu na p?ípadné praktické obtíže, jež m?že tento zp?sob ur?ení místa poskytování služeb vyvolat.

19 Spolková republika N?mecko navrhuje, aby byla žaloba zamítnuta a Komisi byla uložena náhrada všech náklad? ?ízení.

20 Tento ?lenský stát tvrdí, že služby poskytované správcem záv?ti nejsou srovnatelné se službami, které b?žn? poskytuje advokát, a že se rovn?ž liší od ostatních služeb uvedených v ?l. 9 odst. 2 písm. e) t?etí odrážce šesté sm?rnice.

21 Uvedený stát zd?raz?uje, že jakákoliv osoba, která má zp?sobilost k právním úkon?m, m?že být ustanovena správcem záv?ti. Uvádí, že ?innost správce záv?ti závisí na pokynech z?stavitele a zahrnuje rozmanité skutkové situace. Uznává, že realizace v?le z?stavitele b?hem vypo?ádání d?dictví p?edpokládá znalosti práva, a proto je jí ?asto pov?zen advokát, ale tvrdí, že se nejedná o poradenskou ?innost.

22 Spolková republika N?mecko dodává, že z rozsudku ze dne 16. zá?í 1997, von Hoffmann (C?145/96, Recueil, s. I?4857), vyplývá, že pouze služby poskytované p?evážn? a obvykle v rámci povolání uvedených v ?l. 9 odst. 2 písm. e) t?etí odrážce šesté sm?rnice spadají do p?sobnosti tohoto ustanovení. Není tomu tak v p?ípad? služeb poskytovaných v postavení správce záv?ti, nebo? správce záv?ti nemá klienta, kterého by obhajoval. Jedná se o slad?ní zájm?, nikoliv o zastupování úastníka.

23 Navíc služby poskytované v postavení advokáta a služby poskytované v postavení správce záv?ti odpovídají – i v p?ípad?, že je jím advokát – r?zným úel?m, a to právním úel?m a úel?m právního poradenství v prvním p?ípad?, a hospodá?ským úel?m a úel?m správy v druhém p?ípad?.

24 Podle Spolkové republiky N?mecko je nutné také zohlednit cíle šesté sm?rnice. V tomto ohledu je t?eba v mezích možností zdanit poskytování služeb v míst?, ve kterém jsou poskytnuty nebo využity a p?evzaty, na základ? zásady neutrality DPH. Zatímco spojitost místa mezi advokátem jeho klientem je možné prokázat, taková spojitost chybí v rámci vztahu mezi správcem záv?ti a d?dicem, nebo? správa záv?ti má p?edevším spojení s místem poz?stalosti. Navíc je nutné se obávat obtíží v p?ípad? správy nemovitého majetku, nebo? na základ? ?l. 9 odst. 2 písm. a) šesté sm?rnice musí být pak místem zdan?ní místo lokalizace nemovitostí. Lokalizace d?dic? v r?zných ?lenských státech a uvnit? Spole?enství také vyvolává v tomto ohledu problémy.

25 Spolková republika N?mecko kone?n? tvrdí, že se nejedná o „podobné služby“ ve smyslu ?l. 9 odst. 2 písm. e) t?etí odrážky šesté sm?rnice. Vyvrací zejména jakékoliv srovnání s ?inností osoby, která vyhledává d?dice.

Záv?ry Soudního dvora

26 Na úvod je t?eba u?init následující poznámky.

27 Zaprvé je t?eba p?ipomenout, že podle ustálené judikatury p?ísluší Komisi v rámci ?ízení pro nespln?ní povinnosti zahájeném na základ? ?lánku 226 ES prokázat existenci tvrzeného nespln?ní povinnosti. Komise musí p?edložit Soudnímu dvoru skute?nosti nezbytné k tomu, aby

Soudní dvůr ověřil existenci tohoto nesplnění povinnosti, přičemž nemůže vycházet z žádné domněnky (viz rozsudky ze dne 20. března 1990, Komise v. Francie, C-62/89, Recueil, s. I-925, bod 37, a ze dne 14. dubna 2005, Komise v. Německo, C-341/02, Sb. rozh. s. I-2733, bod 35).

28 Zadruhé je třeba uvést, že v projednávaném případě se žaloba pro nesplnění povinnosti může vztahovat pouze na případ, kdy jednak k poskytování služeb správce závěti dochází za protiplnění, jak to umožňuje § 2221 BGB, a jednak toto poskytování služeb provádí osoba povinná k dani, která jedná jako taková, ve smyslu § 2 odst. 1 šesté směrnice, nebo v opačném případě by dotčené poskytování nepodléhalo DPH.

29 Zatřetí je třeba uvést, že Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že, co se týče vztahu mezi odstavcem 1 a odstavcem 2 článku 9 šesté směrnice, uvedený odstavec 2 uvádí celou řadu specifických případů určení, zatímco odstavec 1 stanoví v tomto ohledu obecné pravidlo. Cílem těchto ustanovení je předejít jednak stětným pravomocím, které by mohly mít za následek dvojí zdanění, a jednak neuložení daně (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 4. července 1985, Berkholz, 168/84, Recueil, s. 2251, bod 14; ze dne 26. září 1996, Dudda, C-327/94, Recueil, s. I-4595, bod 20, a výše uvedený rozsudek SPI, bod 15).

30 Pokud jde o výklad článku 9 šesté směrnice, nemá tedy odstavec 1 v žádném případě přednost před odstavcem 2 tohoto ustanovení. V každé situaci vyvstává otázka, zda se na ni vztahuje některý z případů uvedených v § 9 odst. 2. Pokud nikoli, spadá do působnosti odstavce 1 téhož článku (viz zejména výše uvedené rozsudky Dudda, bod 21, a SPI, bod 16).

31 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že § 9 odst. 2 písm. e) této odrážky šesté směrnice se vztahuje nikoliv na povolání, jako jsou povolání advokátů, poradců, účetních nebo techniků, nýbrž na služby. Legislativce Společenství používá povolání uvedená v tomto ustanovení jako prostředek k definování kategorií služeb, které toto ustanovení upravuje (viz výše uvedený rozsudek von Hoffmann, bod 15). Výraz „další podobné služby“ neodkazuje na nějaký společný prvek různých činností uvedených v § 9 odst. 2 písm. e) této odrážky šesté směrnice, ale na služby, jež jsou ve vztahu ke každé z těchto činností, posuzované jednotlivě, podobné. Služba musí být tedy považována za podobnou ve vztahu k jedné z činností uvedených v tomto článku, pokud obě slouží ke stejnému účelu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 6. března 1997, Linthorst, Pouwels en Scheres, C-167/95, Recueil, s. I-1195, body 19 až 22, a výše uvedený rozsudek von Hoffmann, body 20 až 21).

32 Ve světle těchto úvah je třeba přezkoumat tuto žalobu pro nesplnění povinnosti.

33 Komise v projednávaném případě Spolkové republiky Německo vytýká, že ve svých právních předpisech má za to, že na služby poskytované správcem závěti se vztahuje § 9 odst. 1 šesté směrnice, zatímco podle ní spadají do působnosti § 9 odst. 2 šesté směrnice, a to buď jakožto služby poskytované převážně a obvykle advokátem, nebo jakožto služby, jež mají určitou podobnost se službami, jež náleží do činnosti advokáta.

34 Nejprve je tedy třeba určit, zda služby poskytované správcem závěti spadají mezi služby, které jsou převážně a obvykle poskytovány v rámci povolání advokáta.

35 Služba poskytovaná správcem závěti má svůj původ ve vůli zřizovatele, aby jedna nebo více osob provedla realizaci ustanovení závěti. BGB stanoví, že správce závěti může být přímo vybrán zřizovatelem nebo třetí osobou, kterou označí zřizovatel, nebo v určitých případech jej zvolí Nachlassgericht (pozůstalostní soud). Úkony, které má provést, se liší, pokud jde o jejich povahu a dobu trvání, podle mandátu, který mu připadne.

36 Pokud jde o služby převážně a obvykle poskytované v rámci povolání advokáta, Soudní

dv?r up?esnil, že jejich cílem je zastupování a obrana zájm? ur?ité osoby (výše uvedený rozsudek von Hoffmann, bod 17).

37 I když je pravda, že správci záv?ti jsou, zejména v N?mecku, ?asto vybírání mezi advokáty z d?vodu jejich znalostí práva a okolnosti, že jakékoliv d?dictví vyžaduje tyto znalosti, nic to nem?ní na tom, že správce záv?ti nezastupuje z?stavitele, ale omezuje se na provedení jeho poslední v?le, p?i?emž v??i p?íjemc?m pln?ní z?stává správce záv?ti neutrální. Jinými slovy nebrání zájmy z?stavitele, ale uplat?uje jasn? projevenou v?li, kterou vykládá, zatímco v rámci vztahu spojujícího advokáta s jeho klientem je úkolem prvn? jmenovaného co nejlépe sloužit zájm?m toho druhého, k ?emuž dochází zpravidla v kontextu rozep?í a za p?ítomnosti protich?dných zájm?. Z toho vyplývá, že služba poskytovaná správcem záv?ti má zvláštní povahu, která ji odlišuje od služeb p?evážn? a obvykle zajiš?ovaných advokátem.

38 Dále je nutné ov??it, zda služby poskytované správcem záv?ti lze považovat za služby obdobné službám poskytovaným advokátem ve smyslu ?l. 9 odst. 2 písm. e) t?etí odrážky šesté sm?rnice.

39 Je t?eba poznamenat, že zna?ná rozmanitost úkol?, jejichž spln?ním m?že být správce záv?ti pov??en, od správy majetku p?es pouhé rozd?lení pen?žitých ?ástek nebo movitých a nemovitých v?cí až po ochranu morálních zájm?, ?iní ur?ení typické služby poskytované správcem záv?ti obtížným. Posláním správce záv?ti je totiž vyhov?t v?li po?izovatele záv?ti, což m?že zahrnovat ?innosti správy, právní akty a celou škálu materiálních a právních úkon?. Služby poskytované správcem záv?ti však spo?ívají p?evážn?, jak správn? zd?raz?uje Spolková republika N?mecko, v hospodá?ské ?innosti, jelikož ve v?tšin? p?ípad? správce záv?ti provádí ohodnocení a rozd?lení majetku z?stavitele ve prosp?ch oprávn?ných osob, jež jsou p?íjemci pln?ní a n?kdy, zejména v rámci správy majetku nezletilých d?tí, ochranu a rozmnožování tohoto majetku. Naopak, i když hospodá?ské aspekty nemohou být p?irozen? cizí ?innosti advokáta, služby poskytované advokátem mají p?edevším za cíl prosazení právního nároku. Tyto dv? služby nemají tedy stejný cíl.

40 Za t?chto podmínek nemohou být služby poskytované správcem záv?ti a advokátem považovány za podobné.

41 Je proto namíst? u?init záv?r, že služba poskytovaná správcem záv?ti nep?edstavuje ani službu p?evážn? a obvykle poskytovanou advokátem, ani službu vykazující podobnost se službami zajiš?ovanými advokátem.

42 Je t?eba tudíž rozhodnout, že Komise neprokázala, že Spolková republika N?mecko tím, že ponechala v platnosti právní p?edpisy, podle kterých musí být jako místo poskytování služeb ze strany správce záv?ti ur?eno místo, kde poskytovatel služeb vykonává svou ?innost, porušila ustanovení šesté sm?rnice.

43 Soudní dv?r tedy musí projednávanou žalobu pro nespln?ní povinnosti zamítnout.

K náklad?m ?ízení

44 Podle ?l. 69 odst. 2 jednacího ?ádu bude ú?astníku ?ízení, který byl ve sporu neúsp?šný, uložena náhrada náklad? ?ízení, pokud ú?astník, který byl ve sporu úsp?šný, náhradu náklad? ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že Spolková republika N?mecko požadovala náhradu náklad? ?ízení ve svém návrhu a Komise byla ve sporu neúsp?šná, je namíst? poslehn? jmenované uložit náhradu náklad? ?ízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Spolkové republiky Německo.**

Podpisy.

* Jednací jazyk: němčina.